

Artikel 8.

Med Henblik paa at undgaa Udviklingen af indirekte tvungen Arbejdskraft maa man have Opmærksomheden henvendt paa Anvendelsen af de i Henstillingen om tvungen Arbejdskraft (indirekte Tvang) af 1930 anførte Principper.

Afsnit 4. Hvervning af Arbejdere.

Artikel 9.

1. Man maa betræbe sig paa at afskaffe Hvervning af Arbejdere og at erstatte denne Hvervning med Foranstaltninger, som — skønt de er baseret paa frivilligt Udbud af Arbejdskraft gennem Arbejdsanvisningskontorer, der yder gratis Anvisning, og som er undergivet Statens Tilsyn, — omfatter Lægeundersøgelse, Befordring, Kost og Logi og al anden Hjælp; der ydes Arbejdere i Henhold til bestaaende Ordninger.

2. Saalænge Udarbejdelsen af nye Forslag vedrørende Fremgangsmaaden ved Ophævelse af Arbejdskraft staar paa og med Henblik paa en Fremskyndelse af Overgangen til de nye paatænkte Metoder, maa man have Opmærksomheden henvendt paa Anvendelsen af de i Henstillingen om Ophævelse af Hvervning af 1936 indeholdte Principper.

Artikel 10.

1. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Anvendelsen af Konventionen om Hvervning af indfødte Arbejdere af 1936 i de ikke-selvstændige Omraader, hvor Hvervning maatte forekomme; og hvor Konventionen ikke allerede gælder.

2. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Ønskeligheden af, at de Stater, der er ansvarlige for ikke-selvstændige Omraader, hvor Hvervning maatte forekomme, ratificerer Konventionen om Hvervning af indfødte Arbejdere af 1936, hvor de ikke allerede har gjort det.

Afsnit 5. Særlige Typer paa Arbejdskontrakter.

Artikel 11.

1. Man maa bestræbe sig for at regulere langvarige Beskæftigelsesforhold ved Anvendelse af skriftlige Kontrakter i de Tilfælde, hvor det kræves ifølge Bestemmelserne i Konventionen om Arbejdskontrakter (indfødte Arbejdere) af 1939.

2. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Anvendelsen af Konventionen om Arbejdskontrakter (indfødte Arbejdere) af 1939 i de ikke-selvstændige Omraader, hvor der maatte forekomme Beskæftigelse i Henhold til Kontrakter med lang Løbetid, med Hensyn til hvilke Konventionen ikke allerede gælder.

3. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Ønskeligheden af, at de Stater, der er ansvarlige for ikke-selvstændige Omraader, hvor der maatte forekomme Beskæftigelse i Henhold til Kontrakter med lang Løbetid, ratificerer Konventionen om Arbejdskontrakter (indfødte Arbejdere) af 1939, hvor de ikke allerede har gjort det.

Artikel 12.

Med Henblik paa en klar Begrænsning af Kontrakternes Løbetid maa man have Opmærksomheden henvendt paa Anvendelsen af de i Henstillingen om Arbejdskontrakter (indfødte Arbejdere) af 1939 angivne Principper.

Artikel 13.

1. Der maa i videst muligt Omfang tages Skridt til at udligne Udbud og Efterspørgsel i Omraader, hvor tilfældigt Arbejde ikke kan undgaaes, og for at gardere sig mod en uønsket Tiltrækning af Arbejdskraft til Steder med mulig Beskæftigelse.

2. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Foranstaltninger, saasom kortvarige Arbejdskontrakter, der gaar ud paa at sikre den størst mulige Beskæftigelse af den Arbejdskraft, der normalt staar til Raadighed paa disse Steder.

Artikel 14.

1. Den Praksis at indføre Bemærkninger af subjektiv Art om Arbejderens Optræden eller Dygtighed paa Arbejdskort eller i Arbejdsbøger, som Arbejderen ifølge Lov skal bære paa sig, skal ophæves.

2. Anvendelsen af Arbejdskort eller Arbejdsbøger skal kontrolleres for at forhindre, at de bliver benyttet til at skræmme eller tvinge Arbejderne.